

Soukromí

Paní učitelka se ptá dětí: „*Jestlipak někdo víte, co je soukromí?*“ „*Né!*“ ozve se třída. „*Tak si něco přečteme, a pak uvidíme,*“ řekla paní učitelka a otevřela knížku. „*Tak čtěte.*“

- - -

O zpěvačce

Byla jednou jedna velice známá zpěvačka, která bydlela v menším domku na kraji města, protože si myslela, že za ní nikdo z fanoušků a novinářů nebude chodit.

Jednou ráno se probudila, šla do koupelny, vytáhla žaluzie a „*Áá,*“ vykřikla, protože se na ni bezostyšně dívala kamera.

Po snídani se vydala na nákup. Otevřela dveře a před nimi fanoušci s plakáty a domáhali se podpisů. Když se jí podařilo rozdat všechny autogramy, odjela do obchodu. Na křižovatce se jí ve zpětném zrcátku objevil taxikář vykloněný z okna svého auta. „*Pane bože ...,*“ zasyčela a rozjela se směrem ke svému cíli. Vyšla z auta a zase ji zastihla záplava lidí, kteří chtěli podpis. Když se prodrala davem, vešla do obchodu, ale nemohla si koupit čokoládu, aniž by se jí reportér nezeptal, na co jí má. Nemohla si z regálu vybrat nic, aby ji při tom nesledovaly něčí oči. U pokladny se jí ještě prodavačka zeptala: „*Když jste tak známá zpěvačka, proč toho nekoupíte víc?!*“ „*Tss! Co je vám do toho?!*“ odpověděla a hbitě se odebrala k autu.

Domů dojela celkem v klidu, a tak se šla podívat na e-maily. Jeden z nich zněl: „*Proč jste vytvořila stránky, kde o vás nenajdeme skoro nic?*“ Byla zvědavá a našla si adresu „*svých*“ stránek. To, co viděla ji děsilo ještě více než všechny věci, které se dnes staly, nejen, že někdo píše pod jejím jménem, ale on tu tolik lidí kritizuje. To už bylo i na ni moc, rozhodla se jít na policii, ale až ráno, teď by na to stejně nikdo neměl čas. Šla si lehnout a po takovém dni se jí určitě nezdály pěkné sny ...

- - -

Děti dočetly a paní učitelka se začala ptát: „*Tak už víte, co je to soukromí?*“ „*Ano. Soukromí je, když člověka nikdo nesleduje, může být chvíli sám a dělat si, co chce, aniž by ho někdo viděl.*“ „*A myslíte si, že je důležité?*“ „*Určitě. Bez něj bychom nemohli být sami sebou.*“ „*A řekněte mi, dodržují ho lidé?*“ „*Někteří ne, ale většina ano, ale známí lidé to s ním nemají jednoduché, novináři je moc v klidu nenechají.*“ „*A víte, co by se s tím dalo dělat?*“ „*Ano, lidé by se měli zamyslet a uvědomit si, co je správné a co ne.*“ „*Tak si myslím, že tomu rozumíte víc, než někteří dospělí lidé.*“

Malý princ

Další planeta, kterou Malý princ navštívil byla podobná té naší, ale přece jen jiná. Na každém rohu se na něj dívala kamera. Okolo chodili lidé a pozorovali ho, je zase sledovaly další a ty zase další oči. Malý princ se na této planetě cítil stísněně a vůbec se mu tu nelíbilo, a proto se zeptal jednoho muže, který stál vedle něho: „*Pane, proč se všichni sledují a nedají nikomu pokoj. Každý přeci chce být někdy sám, nebo ne?*“ „*Na téhle planetě neexistuje sám. Tady nikdo není sám, i teď nás někdo sleduje, podívej,*“ a ukázal na jednu z kamer. „*Tady nemá nikdo žádné soukromí,*“ řekl muž. Malý princ se zamyslel: „*A co je vlastně soukromí?*“ Muž se jen zasmál: „*To je to, co na téhle planetě chybí. Nikdo nemůže jít spát, nemůže jíst, nemůže si zazpívat, nemůže nic dělat, aniž by ho někdo nepozoroval.*“ „*A proč? Proč, je důležité, aby měl každý své soukromí?*“ zeptal se Malý princ. Muž si povzdychl: „*Když člověk ví, že nikdy není sám, nemůže si být ničím, vůbec ničím jist a já bych chtěl být tolik sám.*“ Malý princ se podívil: „*Já nejsem rád sám, já jsem pak smutný.*“ „*Ale to by sis měl vážit toho, že smíš mít chvíli pro sebe*“ „*Jednou jsem navštívil takovou planetu,*“ zavzpomínal princ, „*jmenovala se Země. Někteří lidé soukromí dodržovali, ale někteří si nedali pokoj, myslím, že takovým lidem se říká novináři, ano novináři, ne všichni, ale jejich dost, co takhle lezou lidem do soukromí.*“ „*Víš co, princí, vrať se tam na tu planetu a řekni jim, že je důležité, aby každý měl aspoň trochu soukromí, protože bez něho si člověk nemůže být ničím jist. Běž a řekni to lidem, ať se nad tím také zamyslí.*“ Malý princ poděkoval a vrátil se, aby tohle sdělil na Zemi.